

mer, når de skal hen og diskutere de ting på plads.

Vi så det, dengang vi havde EMS'en med det helt snævre bånd. Hvorfor måtte det opgives? Ja, det var jo ikke af danske grunde. Det var, fordi der var økonomiske problemer i lande som Portugal og Spanien. Man har hævdet, at det var børsmæglerne og spekulanterne, der ødelagde det snævre bånd på EMS'en, men det var det jo ikke. Det var, fordi de pågældende landes økonomiske politik ikke var tilfredsstillende. Det mister vi mulighed for at få udtrykt på børserne, når vi får den fælles valuta i landene.

Derudover er det jo sådan, at der langtfra er enighed rundt omkring i landene. Jeg har med stor interesse læst det Ritzau-telegram, der kom den 15. april, hvor den franske indenrigsminister giver udtryk for, at han nærmest betragter ØMU-projektet som et Titanicskib, og jeg citerer:

»Havet er roligt, spisesalen er storslået, orkesteret spiller; men når vi opdager isbjerget, kan det være for sent.«

Der er så meget glamour omkring dette ØMU-projekt, at man fuldstændig overser de faresignaler, der er. Og faresignalerne er, at der kan komme sociale spændinger og problemer i de enkelte lande, når de skal tvinges ind under de meget snævre regler, der skal være.

Derudover har vi den opfattelse, at det er bedre, at man venter, og at den danske regering skal ikke skubbe på. Lad os nu få en stabil økonomisk situation i Europa og ikke have det sådan, at de enkelte lande med større eller mindre kunstgreb har fået deres økonomi til at se godt ud. Det vil afsløres undervejs, hvis man har alt for mange hæfteplastre på sin økonomi. Det vil kunne udløse sociale spændinger i de lande. Når alle løfterne om, at ØMU'ens tredje fase og euroen vil skabe masser af beskæftigelse osv., ikke kommer til indfrielse, får vi problemerne. Så er det dumt, at man har bundet landene så tæt sammen.

I forhold til Euro-X-Rådet har vi også den opfattelse, at Danmark ikke på nogen måde skal legitimere det råd. Vi skal sørge for, at Ministerrådet fortsat er det rette forum. Der er ingen grund til, at vi selv skubber på en udvikling, som betyder, at Danmark mister indflydelse.

Så har jeg undervejs i debatten været lidt inde på spørgsmålet om skatterne, og jeg læste den 4. august 1997 i Børsen en meget interessant gengivelse af en artikel, der havde været i

Financial Times, skrevet af en herre, der hedder Lionel Barber, som giver udtryk for, at den eneste naturlige efterfølger til euroen er, at man også får en fælles skattepolitik blandt landene. Og selv om vi fra dansk side hidtil har sagt, at vi vil ikke være med til en fælles skattepolitik i EU, er vi dybt bekymrede for, at det bliver næste skridt. Så har vi balladen, når unionstilhængerne står her i Folketinget og argumenterer for, at nu skal vi også indordne os under den skattepolitik.

Det er en glidebane, som vi i Fremskridtspartiet ønsker at få stoppet, og derfor støtter vi det forslag til vedtagelse, der er fremsat af Enhedslisten. Vi er ikke enige i den økonomiske politik, Enhedslisten står for – det er helt naturligt – men vi kan være enige i, at vi får dette forslag vedtaget her i Folketinget og dermed får bremset udviklingen og får forhindret regeringen og økonomiministerne i at være alt for begejstrede, når de turnerer rundt på de bonede gulve i EU. Det handler om, at vi får stoppet projektet.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkepartis ordfører kunne ikke være til stede her i dag, så jeg har lovet at melde ud.

Jeg synes, at det er en udmærket debat, der har været her. Det er udmærket at få markeret holdninger, selv om de fleste af dem jo er rimelig kendte i forvejen, og det er også helt naturligt for Enhedslisten at rejse denne debat som optakt, kan man sige, til valgkampen omkring Amsterdamtraktaten, selv om der ikke er nogen som helst sammenhæng imellem denne debat, altså vores forhold til euroen, og afstemningen om Amsterdamtraktaten.

Hr. Kim Behnke beskriver så udmærket de risici, som ØMU-nationerne indgår i og lever i. Det er da fuldstændig korrekt, at det er et ambitiøst og risikofyldt projekt, disse nationer går ind i, men så meget mere prisværdigt mener jeg faktisk det er. Selv om vi tager vores forbehold, er vi stærkt afhængige af og godt tjent med, at de løber risikoen for os. Egoisme og dobbeltmoral er jo ikke sådan helt ukendte egenskaber i Danmark; dem øver vi os jævnlig i.

Danmarks forbehold i forhold til ØMU'ens tredje fase er stadig væk intakte, og det bakker Kristeligt Folkeparti op om. Det betyder ikke, at vi mener, at vi ikke er afhængige af en stabil valuta. Derfor er vi også tilfredse med den tilslutning, der er planlagt, eller som vi er på vej til, til det nye valutamarbejde, ERM. Vi